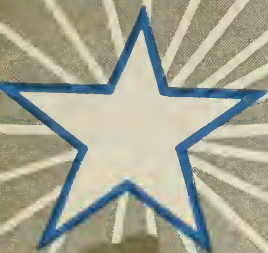
Skandinaviens Stjerne

NR. 7 JULI 1954 103. ÅRGANG

Templet i St. George, Utah. Indviet 1877.

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 7 JULI 1954 103. årg.

SKANDINAVIENS STJERNE udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $ 2.00 i U. S. A. Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til

CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12. København F.

Junius M. Sorensen
Missionspræsident
ansvarshavende red.

Mary Kaiser
redaktør

INDHOLDSFORTEGNELSE:

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab.

I Mormons Bog skriver Alma disse ord: »Dette liv er tiden, da menneskene skulle berede sig til at møde Gud.« (Alma 34:32). Ja, og han skriver meget mere i dette kapitel, som er meget vigtigt for os at adlyde. Jeg vil gerne komme med et par kommentarer til det ovenfor citerede skriftsted. Som vi alle ved, må vi, hvis vi skal møde Gud og være hvor han er, blive ham lig.

Herren har ikke i sinde at indbefatte en masse mennesker, som ikke lever helt op til evangeliets principper; vi tror måske, at vi kan klare os med 75 procent grundlag, men vi vil blive skuffede. Da han sagde: »Du må ikke stjæle«, mente han, at hvis vi stjæler aldrig så lidt, er vi skyldige i at stjæle.

Da Frelseren var på jorden, sagde han: »Vær fuldkomne, ligesom min Fader i himlen er fuldkommen«. Hvis vi mangler den mindste smule, vil vi ikke være fuldkomne. Hvis vi ønsker at bo hos vor Fader i himlen, må vi regne med at skulle være ham lig, ikke på een eller to måder, men i hver eneste ting i livet.

Der er to ting, som jeg gerne vil henlede din opmærksomhed på, og bede dig om at dømme dig selv, om du er beredt til at møde din Gud, og hvis man spørger dig, om du så kan bestå dommen. Det første er kærlighed, som den findes i Mormons Bog, Moroni, 7. kapitel fra 43. til 48. vers. Er jeg stolt i hjertet og søger efter menneskelig ære? Om så er, er jeg ikke beredt. Har jeg kærlighed til mine medmennesker? Det bør jeg have, og hvis der er en Lazarus i hver port, så drag omsorg for ham. Hvis en fremmed kom forbi, tog jeg ham så ind? Besøger jeg enkerne og de faderløse? Kærlighed svigter aldrig, og jeg tror, de fleste af os har svigtet på mange måder. En af de værste fejl, folk har, er at retfærdiggøre sig selv. Hvis vi fortsætter, vil vi snart retfærdiggøre os selv i alt, hvad vi siger og gør. Den anden ting er, at jeg søger ære, eller ønsker, at folk skal se op til mig eller hædre mig, fordi jeg har udført en eller anden handling. Jeg kan gøre det bedre end de andre, eller jeg er værd at lægge mærke til. Sådanne folk bør skamme sig! Ved du, at Kirken kan udmærket klare sig uden dig eller mig, men vi kan ikke klare os uden Kirken. Hvis du ønsker at vide, hvad Herren har gjort med en mand, der var så stolt, at det mishagede ham, så læs Ap. Gern. 12:22—23. Måske er vi ikke så slemme og modtager ikke vor straf i dette liv, men vi behøver ikke at være bekymrede, vi skal nok få den i det næste liv. Læs Gal. 6—7. Stands op og tænk: »Hvor vel beredt er jeg?«

Hvis vi standser og tænker over Kirkens lære, vil vi snart se, at lærdommene er gode, og vejen er skitseret for os, så vi kan følge den, og hvis vi følger den, er det ikke umuligt for os at blive fuldkomne, som Frelseren sagde til sine disciple, de skulle være, da han var her på jorden. Der er masser af gode, ja, vi kunne sige retskafne folk i Kirken over hele verden, men vi trænger alle til at tænke over de ting, vi gør, og betydningen af at efterleve evangeliet. Lige fra Adams dage har folket fået at vide, hvad de skal gøre, for at de kan være beredt til at møde deres Skaber. Læs i Prædikerens Bog 12:13, hvad en af Det gamle Testamentes profeter sagde, var menneskets hele pligt. Det var næsten 1000 år før Kristus, og de sidste dages hellige lærer

den samme lære i dag. Lad os alle vogte vore tanker, vore ord og vore handlinger og følge Kirkens lære og udvikle den broderlige kærlighed, som Mormon taler om, og så kan vi sige, at hvis vi ikke er beredt til at møde vor Skaber, håber vi en dag at blive det.

Må Herren velsigne os og hjælpe os til dette, beder jeg i Jesu Kristi navn. Amen.

Junius M. Sorensen, missionspræsident.

Sømmelig påklædning.

Anstændighed i påklædning har været en af Kirkens lærdomme igennem årene. Herren har sagt, at han fryder sig ved kvindernes kyskhed, og vor Kirkes ledere har lært os, at anstændig påklædning er en af de vigtigste faktorer til at bevare denne kyskhed.

Herren har skaffet midler, hvorved hans folk kan »dække deres nøgenhed«, og han venter, at vi vil tage imod hans råd. At udstille store stykke bart kød gør det ikke ud for anstændighed, og det fremmer heller ikke kyskheden.

Der synes at være en stadig debat om, hvorvidt vore unge piger skal bære stropløse kjoler og udringede halsudskæringer. Der har været det mærkelige ved denne debat, at mange af de unge pigers mødre har holdt mere på »det bare skind« end de unge piger selv har gjort.

Hvorfor mødre, der ville sørge og klæde sig i sæk og aske, hvis deres døtre mistede deres dyd, insisterer på at lade deres unge piger gå med en mode, som i mange tilfælde indbyder til usømmelig adfærd fra mændenes side, er mere, end de fleste kan forstå. Men det er ikke desto mindre en kendsgerning.

Når det er så vigtigt, at vi bevarer vor sømmelighed i påklædning på dansegulvet, ved eksamensafslutningen eller til et sommerselskab, er det da ikke lige så vigtigt, at anstændigheden bevares også til andre tider?

Hvad er det hensigtsmæssige ved en soldragt, som afslører langt mere end en stropløs kjole og mere end kjolen med den udringede halsudskæring? Er det uanstændigt at udstille meget bart kød i en kjole, og dog anstændigt at udstille endnu mere i en soldragt? Hvor er grænsen for anstændigheden så i det hele taget?

Og hvis det er dårlig smag at bære en udfordrende kjole, er det så bedre smag at bære en udfordrende badedragt?

Kirken er ikke snerpet, som de fleste folk ser på dette ord. Heller ikke stikker Kirken hovedet i sandet som strudsen. Kirken indtager realistens holdning. Den er moderne i enhver henseende, den er mere end på højde med tiderne.

Men fordi den er realistisk, fordi den er på højde med og foran sin tid, fordi den forsøger at se tingene som de er, appellerer den til bevarelse af dyden ved opretholdelse af anstændigheden blandt sine kvinder og unge piger.

De folk, der tegner de udfordrende badedragter, som er begyndt at vise sig, har øjensynlig kun een ting i tankerne, og det er at udstille så meget de kan af det menneskelige legeme for solen (for ikke at tale om mændenes ivrige blikke), uden at den person, der bærer badedragten, bliver arresteret for uanstændig påklædning.

Kan disse udfordrende badedragter indbyde til andet end ulykker for vore unge piger? Kan de indbyde til andet end de omkringståendes skadefro blikke? Kan de andet end skabe dårlige tanker i sindet hos dem, der allerede er befængt med upassende ønsker? Slutter de unge piger, som bærer dem, sig ikke til den moderne tendens at fremhæve sex i højeste potens, med al den synd, som en sådan understregning bringer? Glemmer vi, at den tid, i hvilken vi lever, af Herren selv beskrives som en ond og fordærvet generation?

Herren fryder sig ved kvinders kyskhed. Han giver ikke love, der taler imod nydelse af solskinnet. Men solen kan nydes i sund udstrækning og alligevel tillade, at man er anstændig og sømmelig. Han giver ikke love mod badning og svømning, men vi kan ganske givet nyde disse ting i en atmosfære af sømmelighed og på en måde, så de bevarer vor anstændighed. Lad os huske, at kyskhed skal værdsættes højere end livet selv, og en anstændig påklædning er en af de måder, vi kan bevare den på.

Fra *Deseret News.*

Fortsat artikel:

I EVANGELIETS NET

Historien om

ANNA KARINE GAARDEN WIDTSOE

Af JOHN A. WIDTSOE

Skomageren indvilgede i at forsåle skoene og gøre det så godt, at de ville vare en stund, selv om de blev slidt af en livlig, rask dreng, som altid var på farten. De blev snart enige om den lille forretning; de fortærskede fraser, som er almindelige blandt hoflige mennesker, udveksledes; enken skulle til at forlade værkstedet, men hun var en lille smule nysgerrig med hensyn til de traktater, som hun havde fundet i det forste par sko, hun fik hjem, men uvillig til at stille altfor mange spørgsmål.

Anna Widtsoe havde hånden på dørlåsen, da skomageren sagde, noget tøvende, for forretningen var afsluttet, og damen var en fremmed: »De vil sikkert blive overrasket over at høre mig sige, at jeg kan give Dem noget af storre værdi end sålerne på Deres barns sko.« Hun blev overrasket. Hun så den mand i øjnene, som stod rank og modig i sit værksted.

»Hvad kan De, en skomager, give mig, der er bedre end såler til min sons sko? De taler i gåder,« svarede hun.

Skomageren tøvede ikke. »Hvis De blot vil lytte, kan jeg lære Dem Herrens sande frelsesplan for menneskene. Jeg kan lære Dem, hvorledes De kan finde lykke her i livet og berede Dem på evig lykke i livet herefter. Jeg kan fortælle Dem, hvorfra De kom, hvorfor De er på jorden, og hvor De vil gå efter døden. Jeg kan fortælle Dem, som De aldrig nogensinde før har kendt den, Guds kærlighed for sine børn her på jorden.«

Forståelse, lykke, fryd, kærlighed — de begreber, som hun sloges med! Men det her var et skomagerværksted. Manden var afgjort en ydmyg mand, som kun kendte lidt til skoler og kirker. Hun følte sig i vildrede. Hun spurgte simpelthen: »Hvem er De?«

»Jeg er medlem af Kristi Kirke — vi kaldes Mormoner. Vi har Guds sandhed.«

Mormoner! Det var frygteligt. Hun var uforskyldt kommet ind i et farligt sted. Skyndsomt takkede hun skomageren, forlod værkstedet og stavrede op ad bakken.

Namsos, hvor skolelæreren døde.

Men medens hun gik hjem, ringede skomagerens ord i hendes øren; og hun erindrede en vis kraft i hans stemme og værdighed i hans holdning, da han bragte sit budskab og bar sit vidnesbyrd. Han var skomager, men ikke noget almindeligt menneske. Kunne det virkelig være tilfældet, at mormonerne var i besiddelse af sandheden fra Herren? Nej, det var absurd! Men det fik hende til at tænke og gjorde hende rastløs. Da de forsålede sko blev leveret i hjemmet et par dage senere af skomagerens søn, Arnt Johnsen, fandt Anna Widtsoe andre mormontraktater, omhyggeligt stoppet ned i hver sko. Skomageren var tapper. Han gik ikke glip af nogen lejlighed til at opfylde en

sidste dages helligs pligt: i beskedenhed og i egentlig forstand, men stadig at bære vidnesbyrd for hele verden.

Da begyndte to års kamp.

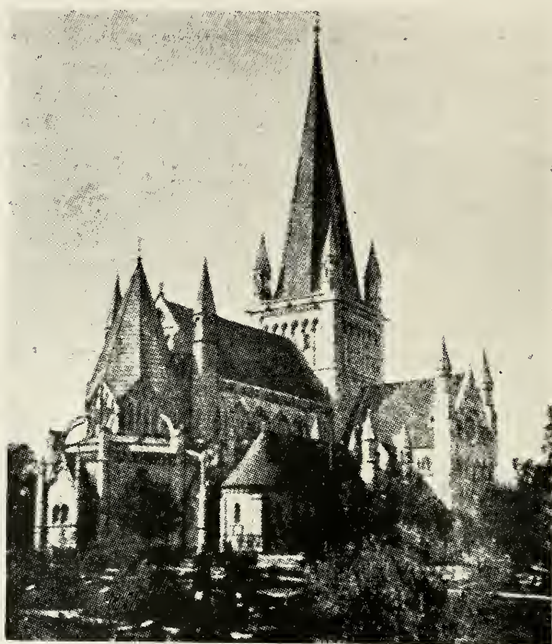
Traktaterne i skoene vakte i den grad hendes nysgerrighed, at hun en søndag gik til et mormonmøde. Mødesalen lå på anden sal i det hus, hvor skomageren boede. Det var et træhus. Der var en lille gruppe mennesker samlet der, og en fyrig taler, en missionær, bragte alle slags spørgsmål på bane i hendes sind. Hovedvirkningen af det møde var en krænket forfængelighed over de primitive omgivelser og forhold. Det var meget fattige og ringe mennesker, som udgjorde Trondheim gren. Tåbelige klasseforskelle stod skarpt tegnet i landet. Anna Widtsoe var, skønt hun kun var en fiskerpige, af god familie, både i økonomisk og moralsk henseende, og med årene var hun nået længere frem. Hun tilhørte nu embedsstanden. At slutte sig til en sådan gruppe, som hun så der den søndag, syntes for hendes traditionsbundne sind at være et skridt nedad. Havde hun forstået evangeliet, ville sådanne skel have været meningsløse. En dag, nogle måneder senere, da sandheden trængte sig ind på hende, kom hun hjem, stod stille midt på gulvet og sagde højt til sig selv: »Må jeg gå så langt ned? Ja, hvis det er sandheden, må jeg gøre det.«

Snart var imidlertid alt andet glemt i hendes kamp med skomageren og missionærerne om lærepunkter. Hun kendte sin Bibel. Gang efter gang kom hun, besluttet på at gendrive ældsterne, kun for selv at blive besejret. Hun havde ikke læst Bibelen som disse mænd havde gjort. Lidt efter lidt begyndte hun at forstå, at hendes læsning havde været farvet og overskygget af lærdommen i hendes barndoms kirke; og disse mænd, disse mormonmissionærer, antog Bibelen på en sandere og bogstaveligere måde. Hun kunne lide det. Alligevel kæmpede hun frygtløst. Men til ingen nytte. Omsider måtte hun indrømme, at Bibelen var helt på mormonernes side.

Selv da var hun ikke rede. Der var andre forhold, der måtte ordnes. Spørgsmål angående myndighed, åbenbaring, livet indenfor kirken og hundrede andre, som hendes kvikke hjerne formulerede, præsenteredes for missionærerne, blev debatteret, diskuteret og taget op igen. Hun havde en værdig lærer i ældste Anthon L. Skanchy, der da var missionær i Trondheim, og hvis kendskab til evangeliet var omfattende og sundt, og hvis visdom til at lede forskere til sandheden var usædvanlig fremragende. Denne vel-informerede, intelligente enke satte hans kræfter og evner på prøve. Mod hende affyrede han de evangeliske bevisers svære artilleri. Modstræbende, men alligevel bedende, blev hun overbevist om, at hun var i nærheden af evig sandhed.

Endelig, 1. april 1881, lidt over to år efter at hun først havde hørt evangeliet, blev hun døbt i kirken af ældste Anthon L.

Skanchy. Fjorden var endnu dækket af et tyndt lag is, som måtte slås i stykker, for at dåbshandlingen kunne udføres. Vandet var iskoldt. Alligevel erklærede hun til sin dødsdag, at hun

Trondheim Domkirke.

aldrig før i hele sit liv havde følt sig varmere eller bedre tilpas, end da hun kom op af dåbsvandet i den gamle Trondheim-fjord. Den indre ild var tændt for aldrig mere at blive udslukket. De fattige og ringe mennesker i grenen blev hendes brødre og søstre. Hun elskede dem og glædede sig i deres selskab.

Alt dette er let fortalt; men hvem kan give den fulde beretning om de åndelige anfægtelser og den indre kamp, som de udkæmper, der må lægge hele fortiden til side, så at sige, for at antage den nylig fundne sandhed? I tilfældet Anna Widtsoe var der mange og lange søvnløse nætter. Der var dage med bange anelser. Lange, ensomme ture hjalp med til at gøre sindet let. Bøn, stadig bøn, bragte trøst. Alt hvad hun havde af kundskab, styrke og intelligens rettedes imod problemet. Desuden måtte hun tage det økonomiske offer i betragtning. Hun ville måske blive udstødt af sin omgangskreds. Hvad med hendes drenge? Deres fremtid var ellers temmelig godt sikret. Ville hendes antagelse af mormonismen berøre dem? Der var tider,

hvor hun rystede af fysisk svaghed og åndelig mathed. Hun var så alene! Hun måtte selv træffe sine afgørelser. De, der havde hævdet, at mænd og kvinder antager mormonismen på grund af ydre motiver, kender kun lidt til den intense søgen efter sandhed og vanskelige sejr over selvet, som er gået forud for omvendelsen. Kun ved at vandre på opofrelsens vej går en sidste dages hellig ind til sin glæde. Det er i sandhed en glæde for sjælen, når vished om sandheden begynder at kaste glans over livet. Fred er kommet tilbage. Prisen synes ringe for så stor en juvel. Anna Widtsoe fandt ud af det. I sin levetid talte hun aldrig om ofre for evangeliet, men altid om de velsignelser, det havde skænket hende.

KAPITEL IX.

I evangeliets net.

Enken sad nu godt fast i evangeliets net. Nyheden om, at Anna Widtsoe var blevet mormon, spredtes hurtigt blandt hendes venner og slægtninge i Trondheim, og blev snart til genstand for almindelig sladder på Frøya, hendes fødeø. Hun var ikke af den slags, der skjulte sin glæde i den nyfundne sandhed. Det uundgåelige skete, skolelærerens venner havde ikke, skønt de beklagede enken og hendes drenge, råd til at blive tilsmudset ved kontakt med mormonismen. Alle med undtagelse af nogle få heroiske vendte sig fra hende. Præsterne truede med at få hendes pension annulleret, dersom hun ikke kom tilbage til folkekirken.

Både hendes mands familie og hendes venner drøftede det først med hende og fremhævede hendes tåbelighed; men når de blev sat til vægs af hendes bibelske beviser og klare argumenter, forlod de hende og prøvede at glemme hende. Nu blev der ikke aflagt flere besøg mellem den lille familie og slægten. Skolelærerens ældste og eneste helsøster, som havde giftet sig og boede i nærheden af Oslo, og som havde elsket sin broder John dybt, tiggede og bad enken om at glemme det vanvid, som havde besat hende.

Af ren og skær sjælenød tog den nyomvendte en tur til øen for at finde fred blandt sit eget folk. Til hendes forbavselse ville hendes kære der, som havde hørt om hendes skandaløse opførsel, intet have med hende at gøre. De lukkede hjerte og hjem for hende. De mennesker, hun havde bespist og klædt og plejet, foretrak ikke at tale til hende. Nogle få fattige og ringe mennesker gav hende husly og lyttede med forbehold til hendes fremstilling af Guds gengivne evangelium.

Tung om hjertet, lidt bitter, men mere besluttet end nogensinde før på at holde Herrens befalinger, vendte hun tilbage til sin lejlighed i Trondheim. Hendes trofaste, hengivne søster Petroline boede da sammen med hende, men ikke engang hun

kunne forstå søsterens adfærd. Det syntes så tåbeligt. Fiskerpigen var i sandhed alene i verden. Men hun havde fundet sandheden; hun havde holdt sit indtog i Guds jordiske rige og beredte sig på store, evige velsignelser; hun stolede på Herren.

Det, der gjorde det hele indviklet var, at evangeliets enkle og ligefremme principper ikke syntes at blive forstået af hendes venner og slægtninge. Hun syntes, at evangeliets sandheder var så ligetil, at ingen med intelligens kunne undgå at forstå dem. Hvorledes kunne det være? Hun havde endnu ikke lært, at sandheden hverken kan forstås eller antages, medmindre mennesket nærer ønske om at kende sandheden og værdsætter den over alt andet. Det er loven for al stræben efter sandhed, i eller uden for religion.

Anna Widtsoe vendte sig til den lille gren af sidste dages hellige og tog hånd i hanke med dens virksomhed og funktioner. Hendes friske syn på evangeliet, hendes erfaring og hurtige intelligens og især hendes dybe hengivenhed for de sidste dages sag hjalp med til at gøre grenen levende. Det var før ungdomsforeningernes tid i missionsmarken; men der var blevet stiftet en Kvindelig hjælpeforening. Snart var hun i præsidentskabet for Kvindelig hjælpeforening. Studier, diskussioner, selskabelige sammenkomster, udflugter pustede nyt liv i medlemmerne. Hun var helt dynamisk. Indtil for ganske nylig og måske endnu hang der i mødesalen i Trondheim et indrammet vers, forfattet af den nyomvendte »Søster Widtsoe« i anledning af en eller anden festlig sammenkomst i Kvindelig hjælpeforening.

Det lille vers lyder således:

Vor Broder Jesus er Kongen
Han sejren for os vandt
Vær glad nu, brødre og søstre
Vi lyset og livet fandt;
Vort Zion på Frelseren venter
Vi håber at møde ham der;
Han Bruden nok hjem til sig henter
Kun ydmyg og trofast vær.

Hun elskede også at se missionærerne i sit hjem. Hun var flyttet ind i byens midte og boede i øverste etage af et hus i hjertet af byens forretningskvarter. Beliggenheden gjorde det let for hendes kunder — hun syede stadig — at finde hende. I denne lejlighed, der beboedes af Anna Widtsoe og hendes søster Petroline Gaarden og de to drenge, var missionærerne velkomne gæster. Ved måltiderne fløj evangeliske spørgsmål og svar over bordet, og enken holdtes oppe i sine følelser.

Nogle trofaste og standhaftige missionærer arbejdede dengang i Trondheim: Anthon L. Skanchy, Hans O. Magleby, Thor-

vald A. Thoresen, Christian H. Steffensen, Niels H. Børresen og mange andre, hvis lange virksomhed i missionsmarken det er vidunderligt at høre om.

Det var hende et vidnesbyrd om evangeliets sandhed, at hendes liv i grenen blandt medlemmer og missionærer tilfredsstillede hende fuldt ud. Hun havde aldrig før kendt sådan ægte lykke. Desuden blomstrede hendes forretning til trods for hendes nærmeste venners og slægtninges uvenlighed. Hun arbejdede hårdt, men hun nød det, og hun var i stand til at forsørge sig selv og sine drenge og at betale sin tiende til Herren. Det syntes, som om hun kunne leve hele sit liv i temmelig gode økonomiske kår og nyde livets virkelige glæder i Trondheims gren af kirken — Kristi Kirke — som hun havde svoret troskab.

Men snart vendte en rastløs ånd i hende hendes tanker, så hendes ønsker og til sidst hendes håb mod det land i det fjerne vesten, som hendes folk — de sidste dages hellige — havde fravristet ørkenen og nu befolkede som kirkens hovedkvarter. Der var Zion, et forjættet land; der var tusinder, der, som hun selv af kærlighed til sandheden, havde antaget det gengivne evangelium; der var profeter og apostle, bærere af Guds evige præstedømme. Hun måtte tage dertil! Indsamlingsånden var kommet over hende.

Denne sag krævede også omhyggelig overvejelse. Hun elskede sit fødeland, havet og bjergene, sagaerne og sangen, det kække folk; og i dette land hvilede hendes forfædre, og her havde hun også tænkt at hvile; her levede hendes kære, skønt de ringeagtede hendes religion. Det fjerne land med et nyt sprog og fremmede skikke ville stille hende overfor nye problemer, som hun muligvis ikke havde kræfter til at overvinde. Hun ville miste sin pension, det havde hun officielt fået at vide. Hendes drenge? Det var det virkelige spørgsmål. Ville de have de samme muligheder i det nye land, som de ville have her? Deres fremtid var temmelig godt sikret her, intelligente som de var og med deres pæne opførsel. Emigrationsspørgsmålet, spørgsmålet med henblik på indsamlingen blev vejet og taget under behandling, gennemtænkt og diskuteret. Hendes beslutning var naturligvis afgjort på forhånd. Hun bestemte sig til at bryde med fortiden og tage en chance, hvad fremtiden angik og at samle sig med sit folk.

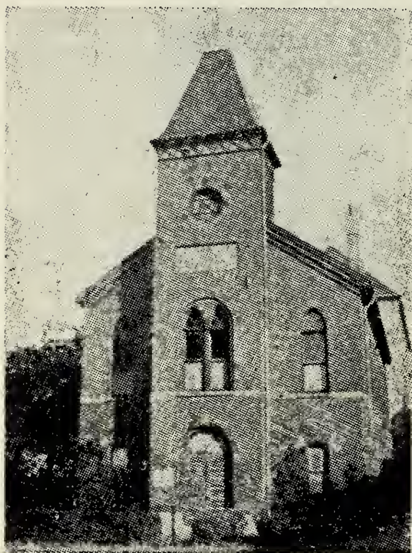
Hun kunne ikke skaffe emigrationspenge med det samme og var klar over, at hun måtte spare i flere år, førend hun havde den klækkelige sum penge, som krævedes. Imidlertid fremskyndedes hendes afrejse ved hjælp af tre mænd i Zion. Ældsterne Anthon L. Skanchy, Christian H. Steffensen og Ole Berkhoel ydede hver et lille bidrag, der sammen med den lille sum, hun selv kunne skaffe, var mere end tilstrækkelig til at sætte hende og hendes to drenge i stand til at foretage den lange rejse fra

draget ham. Dér øgedes selskabet med emigranter fra Danmark, Sverige og England. Selskabet gik ombord i S. S. *Wisconsin* den 27. oktober 1883 og nåede New York efter en hård men ellers begivenhedsløs overfart den 7. november 1883. Den næste dag begyndte den lange jernbanetur fra New York til Logan, Utah.

(Fortsættes).

Distriktskonferencerne - foråret 1954

Aalborg distrikt, 1., 2. og 3. maj.

Aalborg kirkebygning.

Konferencen indledtes med en koncert lørdag aften, hvor Aalborg grens sangkor sang, afvekslende med solosang, duetter, kvintetter m. v. 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ejnar Nielsen, takkede koret for dets indsats. Tilstede 116.

Søndag morgen indledtes med et dåbsmøde kl. 8, hvorefter præstedømmet og Kvindelig hjælpeforening holdt møde kl. 8.45.

Under præstedømsmødet talte missionspræsident Junius M. Sorensen nogle få ord til brødrene og bad derefter grenforstanderen, broder Chr. Holm Bendtsen tale. Broder Bendtsen talte om sangen »Jeg går, hvor du sender mig hen, o Gud«. og omtalte endvidere præstedømmets betydning. 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Ernest Anton Jensen, talte ligeledes om præstedømmets betydning, om lysets og mørkets magt og om dåbens betydning. Under mødet sang en dobbeltkvartet af missionærer. Tilstede 32.

Under Kvindelig hjælpeforenings møde talte søster Oda Wagner om »Vidnesbyrd«, og søster Mary G. Sorensen over emnet: »At hjælpe sig selv og andre til et stort vidnesbyrd«. Derefter fulgte en kort tale af præsident Ejnar Nielsen. Under mødet sang Kvindelig hjælpeforenings kor nogle sange, og søster Gerda Nielsen en solo »Mit vidnesbyrd«. Tilstede 37.

Kl. 10 afholdtes søndagsskole. Efter sangen »Hvilken smuk og yndig morgen« åbnede broder Eli Hansen med bøn. Derefter fulgte to fortællinger, fortalt af to børn fra Aalborg, og ind imellem sang

G. U. F. - STÆVNET

RANDERS 1954

RANDERS KIRKE

PRIS: 50 ØRE

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING's

UNGDOMS-STÆVNE

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

RANDERS

den 2., 3. og 4. juli 1954.

GENSIDIG UDDANNELSES FORENING

i

DEN DANSKE MISSION

Junius M. Sorensen, Missionspræsident

Mary G. Sorensen

G. U. F.s HOVEDBESTYRELSE

Ældste R. LaVon Bingham

Ældste Blaine P. Jensen

Almindelige instruktioner:

Møderne afholdes i kirkebygningen, Rådmandsboulevard, og i »J. S. Jylland«s bygning.

Hvert møde begynder præcis på det fastsatte tidspunkt.

Alle G.U.F.-medlemmerne bør være på deres plads ti minutter før begyndelsen af hvert møde.

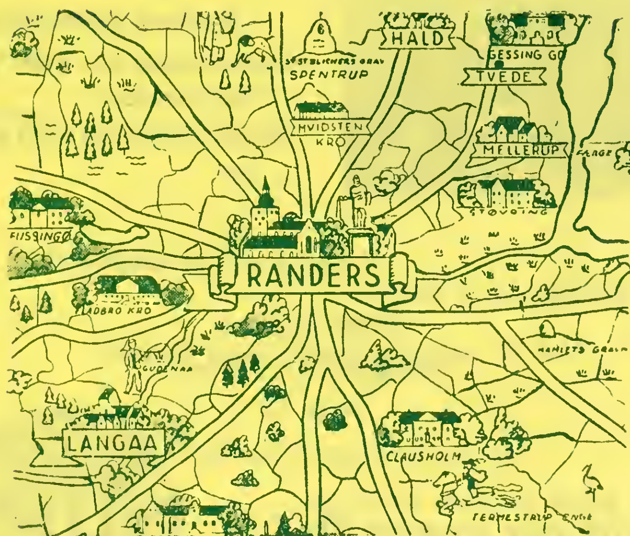
Alle håndbøger og andre G.U.F.-materialer kan fås på Missionskontoret, Priorvej 12, København.

FREDAG MORGEN, den 2. juli:

INDSKRIVNING
Kl. 7,00—8,30
Randers Kirkebygning

Indskrivning for dem, som har bedt om logi.
Billetter sælges til Guld og Grønt Bal.

MISSIONSUDFLUGT
Kl. 9,30—16,00.
Sejltur til Fladbro.

Priser:
Rundtur fra Randers til Fladbro med båd samt madpakke *kr. 5,00.*

FREDAG MORGEN, den 2. juli:

Plan:

Fladbro sejltur og udflugt	
Mødested: Sønderbro	Kl. 9,30
Afgang fra Randers	Kl. 10,00
Underholdning	Kl. 11,00
Spisning ved Fladbro	Kl. 12,00
Underholdning	Kl. 13,00
Afgang fra Fladbro	Kl. 15,30
Ankomst til Randers	Kl. 16,30

FREDAG EFTERMIDDAG, den 2. juli:

INDSKRIVNING

Kl. 16,30—19,00

Randers Kirkebygning.

Indskrivning for dem, der har bedt om logi.

Billetter sælges til Guld og Grønt Bal.

FREDAG AFTEN, den 2. juli:

»J. S. Jylland«. Leder: Knud Hentzen.

Guld og grønt Bal

Kl. 20,00

Entré kr. 2,00.

Opvisning af:

KØBENHAVN OG AARHUS SPEJDERE

LØRDAG MORGEN, den 3. juli:

INDSKRIVNING FOR INDKVARTERING

Kl. 7,00—9,00

Randers Kirkebygning

LØRDAG MORGEN, den 3. juli:

Kl. 10,00 — Leder: Ældste R. LaVon Bingham

Randers Kirkebygning

»BRUNCH« (Morgenmad og frokost sammen)

Specielle instruktioner. Kun for G.U.F.s bestyrelser.

Abningssang .... »GUF vor GUF«
Bøn
Spisning
Bemærkninger .... Ældste R. L. Bingham
Tale .... Præsident Sorensen
Slutningssang .... »GUF vi synger«
Bøn

LØRDAG EFTERMIDDAG, den 3. juli:

FÆLLES MØDE

Randers Kirkebygning.

Kl. 13,00

Leder: Ældste R. LaVon Bingham

Abningsang .... »Hvilken smuk og yndig morgen«
Bøn
Bemærkninger .... Ældste Bingham
Tale .... Bente Kristiansen - Odense
Tale .... Jørgen Christensen - Aarhus
Musik .... Odense dame-trio
Tale .... Jonna Jensen - Kolding
Tale .... Egert Larsen - Aalborg
Musik
Tale
Slutningssang .... »Hav Tak for Profeten«
Bøn

LØRDAG EFTERMIDDAG, den 3. juli:

Møde for G.U.F.s bestyrelser
Kl. 15,30

Bøn
Instruktioner .... Ældste R. L. Bingham
Bøn

LØRDAG AFTEN, den 3. juli:

FEST-AFTEN
Kl. 19,30
»J. S. Jylland«, Vestergrave
Leder: Ældste Blaine P. Jensen.

Åbningssang .... »Du danske mand«
Bøn
Musik
Skuespil .... Galilæeren
Odense gren

Musik
Skuespil .... Romantik er en svindel
København gren

Musik
Skuespil .... Kunne det ske for dig?
Esbjerg gren

Bøn

SØNDAG MORGEN, den 4. juli:

UNGDOMS-KONFERENCE

Kl. 10,00

Randers Kirkebygning

Leder: Ældste R. LaVon Bingham

Åbningssang .... »Højt op på Bjergets top«

Bøn

Musik

Præsentation af G.U.F.s valgsprog

L. og P. 88:86

»Forbliv i den frihed, hvorved I er frigjort, lad jer ikke indvikle i synd, men hold jeres hænder rene, til Herren kommer«.

1. Taler ....

2. Taler .... Orla Rasmussen
København gren

3. Taler .... Erna Pedersen
Esbjerg gren

Musik

Aflægning af vidnesbyrd

Slutningssang .... »Guds Ånd som en ild«

SØNDAG AFTEN, den 4. juli:

UNGDOMS-KONFERENCE

Kl. 19,00

Randers Kirkebygning

Leder: Ældste Blaine P. Jensen

Åbningssang .... »O, sig hvad er sandhed«

Bøn

Musik

Tale .... Ældste R. LaVon Bingham

Demonstration af ny flonelstavle

Missionær Inger Fischer

Musik .... Battle Hymn of the Republic

Missionær kor

Tale .... Præsident Junius M. Sorensen

Slutningssang .... »Nu Israels Genløser«

Bøn

Organisterne og dirigenterne, som leder forsamlingssangene under stævnet, er fra forskellige grene i den danske mission.

Galilæeren

Skuespil i 1 akt

af

Marie Foley

Personerne:

Joel, en lille lam dreng .... Freddy Jørgensen
Huldah, konen i huset .... Lilli Christoffersen
Malachi, hendes fader .... Chr. Klokker Hansen
En fremmed, som er blind .... Benno Jørgensen
Gabriel } Naboens børn { .... Arne Hansen
Marta } Naboens børn { .... Ruth Lauridsen

Stykket foregår i en lille by i Judæa.
Handlingen foregår i Huldahs hjem ca. år 30 efter Kristus.

Romantik er en Svindel

Komedie i 1 akt

af

John Kirkpatrik

Personerne:

Frk. Edith .... Karen Margr. Petersen
Kirsten .... Beate Sørensen
Betty .... Ragna Knudsen
Ane-Marie .... Anni Jensen
Luigi .... Emilé Hoffmann Larsen
Poul .... Knud Hentzen
Erik .... Flemming Eliasen

Sted: En ensom italiensk kro på vejen fra Amalfi.
Tid: En aften i august.

Kunne det ske for dig?

Skuespil i 1 akt

af

Dr. Edmund Crowley

Personerne:

Henning .... Arnold Cortsen Møller
Erik .... Aage Hansen
Margaret .... Erna Pedersen
Skriveren .... Ejnar Nielsen

Sange som skal bruges

G.U.F. vor G.U.F.

Kom syng om kirkens ungdoms værk, GUF vor GUF.
Kom syng om ungdom rask og stærk, GUF vor GUF.
Gud signe hver mission og gren,
Lad sangen lyde høj og ren,
Fra hvert et hjerte altid mærk, GUF vor GUF.

Slut om vor fane modig glad, GUF vor GUF.
En trofast flok nu samles skal, GUF vor GUF.
Stævn frem, stævn frem, stævn altid frem.
Til tjeneste for Ham og hjem,
For Gud velsigne alle i, GUF vor GUF.

Titusindtallig er vor hær, GUF vor GUF.
Kom med og fremgangs mærket bær, GUF vor GUF.
O, du som styrer klodens gang,
Vi hilser dig med jubelsang.
Og takker dig for alt vi er, GUF vor GUF.

GUF Vi Synger.

GUF vi synger højt på ungdoms vis,
Ingen sorg os tynger, evig er din pris.
Du på sandheds klippe byder stormen trods
Når vi aldrig slippe, skinner du for os.

Sandheds skønne rose er vor største pryd.
Når Hans bud vi lyder, Gud os skænker fryd.
Under himlens stjerner går vi modigt frem,
Gud al ondskab fjerner, vi har fred i hjem.

KOR:
Altid, altid fremad, Gud skal vise vej,
Herligt at gå hjemad. GUF svigter ej.

Hvilken smuk og yndig morgen.

Hvilken smuk og yndig morgen,
Solen farver skønt vor jord,
Bier summe — fugle synge
Som et lifligt englekor;
Og i lundens svale skygge
Joseph søger Herren stor.

Ned han knæler, sagte beder —
Det er drengens første bøn,
Mørkets magter ned i støvet
Knuge denne jordens søn;
Uforsagt han dog vedbliver
At anråbe Gud i løn.

Mørket viger, lys neddaler,
Solens lys det overgår;
Glorieglansen på ham falder,
Skovens træ'r ildstøtten når.
Joseph skuer Gud, vor Fader,
Som med Sønnen for ham står.

»Joseph, denne er min elskte,
Hør Ham,« lyder Fad'rens bud.
Josephs simple ord bønhørtes,
Henrykt hører han sin Gud;
Fryd og glæde hjertet fylder,
Thi som Seer han kåres ud.

Hav tak for Profeten.

Hav tak for profeten, Du sendte,
O Herre, på denne vor dag,
For sandhedens baune, Du tændte,
Der åbned' vort blik for din sag;
Hav tak for hvert gode, Du yder
Dit folk med så gavmild en hånd,
Med jubel og fryd vi Dig lyder,
O fyld os med ydmygheds ånd.

Når trængslernes uvejr os true
Med ufred, forfølgelse, død,
Et smilende håb da vi skue,
Du frier os snart af vor nød.
Vi stole på Gud og Hans nåde.
Vi prøved' så hyppigt Hans ord;
De onde på sørgelig måde
Snart vælden berøves på jord.

Hans godhed, som aldrig os svigter,
Vi prise hver dag og hver stund,
Opfylde vi vil vore pligter
Med glæde af hjerternes grund.
Fuldkommenheds evige kundskab
Vi søge med iver og flid,
Men de, som forkaste Hans budskab,
Vil møde en kummerfuld tid.

Du danske mand.

Du danske mand, af al din magt syng ud om vor gamle mor.
En krans af hav og fjord blev lagt om huset, hvor hun bor.
Mod grønne, side strande går stærke, stride vande,
Og over kornets guldglans står vikingestenen vagt,
Står vikingestenen vagt.

Syng ud og sorg fra fortids nat bli'r smil på hver glædes dag
Vor himmel skifter farve brat, men aldrig folkets flag.
Som Danmarks blide kvinder har røde, hvide kinder,
Så lyser livets friskhed fra frihedens dyre skat,
Fra frihedens dyre skat.

Vort gamle land af al vor magt vi øger din rigdoms ring,
Går fremad sejgt og uforsagt, om ej i store spring.
Og furer ploven landet, så skurer kølen vandet,
Støt står den danske sømand på havet sin vikingvagt,
På havet sin vikingvagt.

Højt op på bjergets top.

Højt op på bjergets top, en fane vajer frit.
Nationer ser nu op, Guds folk har kæmpet, stridt.
Du stolte fjeld, vort skønne hjem,
Til dig hvert folk vil komme frem.

Der Herrens hus skal stå med herlighed og pragt,
Der hedninger skal gå som Mika klart har sagt.
Det lyde skal, fra strand til strand,
Kom, lad os gå til Zions land.

Der lærdom alle får, der Gud skal gi' sit ord,
Der retfærd altid rår, som smitte vil al jord.
Kom lad os gå, til Herrens sted,
Ej lære krig, men elske fred.

Guds Ånd som en ild.

Guds Ånd som en ild nu begynder at lue,
Vi sidste dags værket på jorden nu se.
Ja fædrenes håb vi begynder at skue,
Og det som blev talet på jorden skal ske.

Kor:

Vi synge og råbe med Himmelens hære,
Hosianna, Hosianna, for Gud og Hans Søn.
Thi dem i det høje tilkommer al ære
Fra nu og for evig. Amen, ja, amen.

Vor Gud nu har udrakt sin hånd over jorden,
At samle hver hellig trods mørkhedens magt,
Og dertil gengivet sit præstedøms orden,
Og ladet forkynde sin evige pagt.
Kor:

Nu sønner og døtre i pagten sig fryde,
De råbe, at verden af synd skal opstå
Og modtage frelse og budskabet lyde,
At gøre sig rede til Zion at gå.
Kor:

Med vandet vi tvættes, og Ånden Gud giver
De sjæle, som ydmygt i pagten indgå.
De lidende salves med olie og bliver
Velsignet af Herren og karske opstå.
Kor:

O sig, hvad er sandhed?

O sig, hvad er sandhed? den ædleste skat,
Der ej købes for rigdom og guld.
Når tronerne synker i glemselens nat,
Og fjenden berøves sin vælde så brat,
Vor jord skal af den vorde fuld.

Ja sig, hvad er sandhed? den skønneste dyd,
Hvilken Guder og folk kunne nå.
Den findes i havet, på bjerg og i by,
Den stråler fra stjernernes hære i sky,
Enhver den som bytte kan få.

Tyrannernes scepter skal brydes i hast,
Når de kæmpe mod frihed og ret!
Men sandhedens pille bestandig står fast,
Dens grundvold ej rokkes, dens anker ej brast,
Dens kæmper ej kues så let.

Så sig hvad er sandhed? fra først og til sidst
Den er summen af alt, som består.
Skønt himlen og jorden omdannes, for vist
skal sandheden stande og ej lide brist —
Den sejrer og aldrig forgår.

Nu Israels Genløser.

Nu Israels Genløser, vor eneste lyst,
Til jorden vil komme igen, Og være vor styrke,
Vort lys og vor trost, vor Konge, vor broder og ven.

Vi vide, Han kommer at samle sit tal
Og lede til Zion at bo, Vi ej skulle græde
I dødsmørkets hal, men indgå til hvile og ro.

I vantro og mørke vi før måtte gå — —
I jammer og tungt slaveri, Og fjenden var glad,
Når vor kummer han så, men Israel vil snart være fri.

Fra Hovedbestyrelsen ønsker vi at sige tak for det samarbejde, vi har haft med medlemmer og missionærer.

Vi påskonner det meget, og beder, at Gud vil velsigne alle GUF i Den danske mission, så de kan gå fremad og lære andre om det sande Evangelium.

KIRKENS LITTERATUR

Søger Lærdom ved Læsning og ved Tro

Mormons Bog	kr.	5.00
Lære og Pagter	»	6.50
Den kostelige Perle	»	2.00
Bibel-Citater	»	2.50
Trosartiklerne, stift bind	»	8.50
Trosartiklerne, blødt bind	»	9.00
Hvem er mormonerne?	»	3.00
Sandheden om mormonerne	»	1.25
Søndagsskole-sangbog	»	1.00
Veien til fullkommenhet (norsk)	»	10.75
Jubilæumsskrift (100 år)	»	1.00
Skandinaviens Stjerne, årsabonn. (i udlandet $ 2.00)	»	8.50
Hvad er mormonismen?	»	0.50
Anderson Plan (dansk)	»	2.50
Anderson Plan (engelsk)	»	1.25
En Gud som taler	»	0.60
Stråler af levende lys	»	0.60
Billeder af templer	»	0.50
Under the Midnight sun, by Erastus Snow	»	21.00
Genealogiske skemaer, diverse, pr. stk.	»	0.12
Jubilæumsnåle (med knap eller nål)	»	2.50
GUFnål	»	2.50

Ovenstående bøger og andet materiale kan bestilles på missionskontoret ved indsendelse af beløbet på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Priorvej 12, København F. Husk på talonen at anføre, hvad De ønsker.

Har De set den nye GUF nål? Den koster kun kr. 2.50 og fås på missionskontoret.

KLOSTERTRYKKERIET

børnekoret »Engang var Jesus et lille barn«. Søstre fra Aalborg, Hjørring og Frederikshavn læste derefter forskellige skriftsteder, og præsident Ejnar Nielsen fortalte en meget belærende historie for børn og voksne. Til sidst hørte vi fra broder Otto Larsen, Nørre-Tranders, og broder Charles Larsen, Aalestrup. Tilstede ca. 130.

Kl. 12 afholdtes ét specielt møde. Efter at Kirkens autoriteter var blevet opretholdt og to nye medlemmer havde fået håndspålæggelse, blev nadveren administreret og omdelt. Tiden blev derefter overgivet til missionærerne, som talte over følgende emner: »Forudtilværelsen«, »Hvad vor himmelske Fader venter af os her på jorden« og »Jesus Kristus«. Tilstede 65.

Kl. 19 afholdtes konferencens hovedmøde. Efter at sangkoret under ledelse af missionær, søster Juanita Flinders, havde sunget »Stjernen i kronen«, talte ældste Bent A. Jensen. Han fortalte først en historie og talte derefter om, at Jesu Kristi Kirke ikke er så kendt, fordi vi endnu er så få, men den vil vokse og blive mere anerkendt. Ældste Jensen bar til slut sit vidnesbyrd. Ældste Gary Jensen fortalte derefter om en missionær, som gennem Guds kraft og sin egen tro på evangeliet havde reddet sit liv, og bar ligeledes sit vidnesbyrd. Distriktspræsident, ældste Kay L. Flinders, talte om Jesus Kristus, hans gerninger og hans udtalelser. Efter en sang af koret talte præsident Ernest Anton Jensen om gudsfrygt, åbenbaring i dag og forhen og omtalte ligeledes Jesus som profet. Bar til sidst vidnesbyrd om Jesu liv og opstandelse og om Joseph Smith som en nutidens profet. Præsident Ejnar Nielsen takkede til slut koret og enhver, som havde deltaget i konferencen, og talte om de virkelige værdier i livet, bundet med kærlighedens bånd, familie, børn og venner. Omtalte derefter det genealogiske arbejde, familieforhold i det tilkommende liv, og arbejdet i templerne for den afdøde slægt ved stedfortrædende arbejde. Talte ligeledes om frafaldet og gengivelse af myndigheden. Efter at forsamlingen havde sunget »O bønnestund« sluttede broder Sardus Sørensen med bøn. Tilstede 114.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Junius M. Sorensen og under ledelse af distriktspræsident, ældste Kay L. Flinders.

Mandag aften holdt distriktets Kvindelige hjælpeforeninger bazar og fest, under ledelse af distriktspræsident Kay L. Flinders. Efter sangen »M-mænd bestandig går frem« og bøn ved grensforstanderen, broder Chr. Holm Bendtsen, blev tiden overgivet til ældste Bent A. Jensen, der ledede resten af aftenen. Der var et morsomt og underholdende program, og ind imellem var der auktion over de mange forskellige smukke ting, som distriktets Kvindelige hjælpeforeninger havde forarbejdet, ligesom der blev solgt desserter og forfriskninger. Det var i alle henseender en dejlig aften, og vi nød den meget. En missionærkvartet sang til slut »Now is the hour«, hvorefter ældste Juan Hansen sluttede med bøn. Tilstede ca. 150.

Kredslærernes budskab.

Trosartiklerne

Artikel 4: »Vi tror, at evangeliets første grundsætninger og forordninger er: 1) Tro på den Herre Jesus Kristus; 2) Omvendelse ...«

Omvendelse.

Omvendelse er et af de mest vidunderlige principper, der nogensinde er åbenbaret fra himlen til menneskets lykke og frelse, idet det åbner ham vejen til at få tilgivelse for sine synder. *Det er en Guds gave.* »Så har Gud altså givet hedningerne omvendelsen til liv.« (Ap. Gern. 11:18). Herren giver menneskene den Helligånd, som blødgør deres hjerter og oplyser deres forstand, så de kan se og modtage sandheden, hvis de vil, men hans Ånd skal ikke for evigt trættes med menneskene. Paulus siger angående omvendelse: »Thi bedrøvelse efter Guds sind virker omvendelse til frelse, som ikke fortrydes; men verdens bedrøvelse virker død.« (2. Kor. 7:10).

Hvad er omvendelse? »Består omvendelse af sorg over noget, man har gjort forkert? Ja; men er det alt? Nej, slet ikke. Kun sand omvendelse er antagelig for Gud; intet mindre end det vil opfylde hensigten. Men hvad er så sand omvendelse? Sand omvendelse er ikke blot sorg over synder og ydmyg anger og sønderknuselse overfor Gud, men den indbefatter nødvendigheden af at vende sig bort fra dem, at holde op med alle onde vaner og gerninger, en gennemgribende omdannelse af livet, en nødvendig forandring fra ondt til godt, fra last til dyd, fra mørke til lys. Ikke blot det, men så vidt muligt at gøre alt det onde, som vi har gjort, godt igen, betale vor gæld og gengive Gud og mennesker deres rettigheder — alt det, som vi skylder dem. Dette er sand omvendelse, og der kræves en sand udøvelse af vilje og al legemets og sindets kraft for at fuldende dette strålende omvendelsens værk; så vil Gud tage imod det.« (Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine,* s. 100).

I alle evangeliets uddelinger har omvendelse været de inspirerede lederes omkvæd. Johannes's stemme råbte i ørkenen: »Omvend jer, thi himmeriget er kommet nær!« (Matt. 3:2). Gud sender mennesker »det budskab, at de alle og alle vegne skal omvende sig.« (Ap. Gern. 17:30). »Og vi ved, at alle mennesker må omvende sig« (L. & P. 20:29). Omvendelse må være lige så omfattende som synden. *Den er væsentlig for frelse,* og vi kan kun sikre os selv tilgivelse for vore synder, ved at tilgive alle dem, der har syndet imod os. Vi kan nå et punkt, hvor vi ikke kan angre. Vi har ikke styrke til at gøre det. »Forsømmelse af den belejlige tid for hellige handlinger fremkalder udueliglied.« *Dette liv er tiden för omvendelse.* »Dette liv er tiden, da menneskene skulle berede sig til at møde Gud ... så beder jeg jer om ikke at opsætte jeres omvendelsesdag til enden ... I kan ikke sige, når I kommer til dette frygtelige tidspunkt: Jeg vil angre og

omvende mig til min Gud.« (Alma 34:32-34). Det er Amuleks ord til folket på hans tid, og de henvender sig med lige så stor styrke til folket i vore dage.

Kredslærerindernes budskab

HÅB

»Salig den, hvis hjælp er Jakobs Gud, hvis håb står til Herren, hans Gud.« (Salm. 146:5).

»Vær ved godt mod« — dette var det budskab, som Manden fra Galilæa bragte dem, der var omkring ham, og han ønsker, at vi i dag skal indpode disse ord i hans børn: »Vær ved godt mod«.

Vi må tale om håb, vi må leve i håbet, vi må plante håbets sæd i menneskeheden hver dag. Tal om håb og smil, og se, hvorledes de, der er omkring dig, vil være modtagelige for glæderne ved en håbefuld og tillidsfuld nærværelse. Mangen en sorgfuld og mismodig person er blevet opløftet og er gået fremad med fornyet beslutning og kraft ved hjælp af et muntert og forhåbningsfuldt ord eller smil fra en ven.

Husk på, at ligegyldigt hvor mørk og skyet dagen end kan være, bag skyerne »er himlen altid blå«! Skyerne er meget tynde, og solen vil igen komme frem i al sin glans. Når bekymringer og sorger truer os, så prøv at huske på, at blomsterne er lige så yndige, og fuglene synger stadig, og bag den mørkeste skygge er der masser af lys, »for himlen er altid blå«.

Det er rigtigt, at vi er taknemmelige og glade for vore mange velsignelser. Men hvis sorger og prøver kommer, må vi bruge dem som fundament til en mere strålende og håbefuld fremtid. Husk så på Herrens ord: »Vær ved godt mod«, opgiv aldrig HÅBET.

Nyt fra hjælpeorganisationerne

Kvindelig hjælpeforening.

Er vi uærbødige?

Vi sidste dages hellige er blevet betegnet som et meget venligt folk. Men kan vor venlige holdning til tider betegnes som uærbødighed? Mange af os går til møder, selv religiøse sammenkomster, og hvisker og taler uanset det ubehag, vi måske forårsager dem, som prøver på at høre efter. Når vi taler på urette steder og til urette tider, trænger vi os ind på andres rettigheder, først og fremmest på den, som taler eller synger, og derefter på dem, der lytter.

Der er anden måde, man kan se på det. Enhver i forsamlingen

udøver en indflydelse på taleren. Mange gange føler en taler skarpt påvirkningen af en karakterfast person, som ikke er i harmoni med det, han prøver på at gøre eller sige. En forsamling kan være sympatisk og forstående og have en stærk, åndelig indflydelse på taleren.

Hvor ofte hører vi udtrykket: »Vil De hjælpe mig med Deres tro og bønner og vise mig forståelse og sympati. Alle forenes i bøn om, at Herren vil indpode de ting, vi trænger til, i mit sind.«

Blot en hvisken eller et let smil kan bevirke en afbrydelse af de tanker, som taleren prøver på at overføre på os. Herrens hus skulle altid være et ordens hus. Hans ånd kan ikke være der og inspirere talerne eller dem, der synger, hvis vi hengiver os til letsindig tale eller latter. De, der er der for at underholde os, kan ikke få den inspiration, de ønsker og behøver, med mindre vi selv er i harmoni med dem og er villige til at give dem vor åndelige støtte. Enhver forsamlings sukces afhænger ikke alene af dem, der tager del i programmet, men af hver eneste person, der er tilstede. Hvor vigtigt er det, at vi ikke siger eller gør noget, der kan forhindre Herrens Ånd i fuldt mål at falde på forsamlingen.

Vi bør have en sådan ærbødighed for de steder, hvor vi dyrker Gud, at vi bør undgå højrøstet tale og latter på disse steder, også før og efter mødet. Ikke blot er mødestedet helligt, men også selve grunden. Vi bør ikke være støjende og larmende, når vi kommer, og når vi forlader disse steder. Kirkebygninger, der er blevet indviet til at dyrke vor Fader i himlen, såvelsom de grunde, de ligger på, bør betragtes som hellige. Vi må aldrig besudle eller ødelægge noget; aldrig kaste noget, som kan skæmme eller forurene, men snarere gøre alt, hvad der er muligt, for at holde bygningen og dens omgivelser så smukke, at vi kan være stolte af det.

Vi har lært »Orden er den første lov i himlen.« Hvis dette er sandt, er stedet, hvor vi skal lære dette princip, netop her. Vi kan aldrig vente at være i stand til at holde et himmelsk hjem i orden, holde det rent og smukt, med mindre vi lærer at gøre det her og nu. Børn, som er blevet oplært til at respektere og beskytte andres rettigheder hjemmefra, vil gøre det samme overfor andre udenfor hjemmet. De vil ikke skrive i sangbøgerne, ikke rive dem i stykker, de vil ikke skæmme bænkene eller vægge og gulve, men vil holde kirken og det, der hører til den, hellige, og vil betragte den som tilhørende vor himmelske Fader og ikke dem.

Enhver af os beundrer det smukke. Vi holder alle af ro og stilhed. Vi ønsker alle at føle, at vi yder vort bidrag til kirkens sukces. Lad os begynde med begyndelsen ved at være ærbødige, først mod vor Fader i himlen, så mod hans præstedømme og mod dem, der er sat over os til at styre og lede os. Og lad os så være ærbødige mod hans hus og alt, hvad der er i det. Vi vil altid erfare en følelse af tilfredsstillelse og glæde, hvis vi er ærbødige mod ham og alt, hvad han har givet os.

Kvindelig hjælpeforenings hovedbestyrelse.

Søndagsskolen.

Nadververs for juli-august 1954:

Vi mødes her hver sabbatsdag
og for vor Frelsers egen sag.
Symbolet på hans død vi nyder
og i hans kærlighed os fryder.

Vi har et meget smukt nadververs for de næste to måneder, og vi bør alle læse disse ord omhyggeligt for at få den sande mening ud af dem. Lad os lige tænke på dem et øjeblik. »Vi mødes her hver sabbatsdag« — hvilken vidunderlig velsignelse er det at være i stand til at komme sammen hver søndag og dyrke ham, som vi ønsker, at møde sine venner, hilse på dem og endnu engang føle den kærlighed og det kammeratskab, vi nyder ved at komme sammen med de andre hellige. Og hvorfor mødes vi og tager del i nadveren? »Og for vor Frelsers egen sag.« Vi fortæller vor Fader i himlen, at vi elsker ham og vil adlyde hans befalinger. Er det for meget, han beder om, efter alle de mange velsignelser vi har modtaget gennem hans navn?

»Symbolet på hans død vi nyder«. Når vi deltager i nadveren, tænker vi på Jesu offer, og vi anerkender det som det, det virkelig var og er, det offer, der frelste alle mennesker fra en evig død. I sandhed, vi glæder os i hans kærlighed til os — »Og i hans kærlighed os fryder.«

Lad os stræbe efter at komme til en bedre forståelse af nadveren og hvad den betyder for os som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Søndagsskolens hovedbestyrelse.

Primary.

Endnu et Primary-år er gået. Det har været fyldt med nye erfaringer, megen udvikling og også med nogle problemer. Men nu, når vi ser tilbage på det, bliver problemerne på en eller anden måde små, og den glæde og tilfredsstillelse, der kommer af et vel udført arbejde, er alt, hvad vi kan huske. Det har været et godt år, og en god ånd har været øjensynlig i alt vort arbejde året igennem.

I, som lærerinder, fortjener påskønnelse og megen tak, for I har alle udført et godt arbejde. Vi kan ikke engang prøve på at gengælde jer det, men jeres belønning vil blive lagt op i himlen. Dog, når vi standser op et øjeblik og tænker på det, kan vi virkelig få belønning nok, blot ved at vide, at vi har hjulpet på vor egen måde med at fremme Herrens værk her på jorden.

De næste par måneder er overordentlig værdifulde for Primary lærerinden, for de giver hende en chance til at forberede sig til næste år, som starter igen i september. Flonelstavler kan laves, lektier kan gennemgås, specielle programmer planlægges, og forskelligt materiale samles til alle slags emner. Ja, der er stadig meget arbejde,

der kan gøres, men med det forløbne års erfaringer er vi mere skikket end nogensinde til at gå fremad med arbejdet i det nye år.

Igen tak til jer alle, som har hjulpet med til at gøre det forløbne år til en sukces. Må herren velsigne os alle i det kommende år, så vi kan gøre det endnu bedre end det foregående.

Primary hovedbestyrelse.

Genealogisk forening.

Vigtigt.

Fra Genealogical Society, Utah, har vi modtaget følgende cirkulærebrev angående nogle vigtige ændringer i fremgangsmåden ved det genealogiske arbejde og tempelarbejdet. Vi henleder specielt opmærksomheden på *punkt 1,* og beder alle genealoger og søskende, der udarbejder genealogiske skemaer, om nøje at rette sig efter de nye instruktioner, der erstatter de i tidligere instruktions- og lektiehefter anførte.

Salt Lake City, Utah, 28. april 1954.

I løbet af de sidste par år har Genealogical Society forsøgt at udarbejde en måde til at udvide undersøgelses- og tempelarbejdet og at skaffe muligheder for at fremskynde ekspeditionen af optegnelser i Index-bureauet. Det har i nogen tid været klart, at enhver udvidelse af tempelaktiviteterne, som er forårsaget af vore medlemmers forøgede arbejde med deres genealogiske undersøgelser og rejsningen af nye templer, vil kræve en revision af de eksisterende metoder ved arbejdet med optegnelserne i Gen. Society og i templerne. Heldigvis er det nu muligt, på grund af de uhyre samlinger af microfilm-optegnelser af hidtil uopnåelige genealogiske materialer, at udføre tempelarbejde i stor målestok. Hvis vore medlemmer vil tilpasse sig disse nye omstændigheder og udføre det forlangte undersøgelsesarbejde tilfredsstillende, vil tilstrækkeligt antal navne altid være til rådighed for templerne.

Under opsyn af de ledende ved Genealogical Society har en særlig komité, bestående af nogle funktionærer i selskabet samt arkivarerne ved Manti, Logan og Salt Lake templerne, efter omhyggelige undersøgelser foreslået nogle forandringer, som er blevet officielt anerkendt. Disse forandringer repræsenterer tempelpræsidenternes enstemmige ønsker. De vigtigste godkendte forandringer er følgende:

1. Brugen af udtrykket »Heir« (Arving) på family group sheets (familiegruppeskemaerne) vil ikke blive fortsat. Det vil blive erstattet med betegnelsen »Family representative« (Familie-repræsentant). Denne person skal være en levende, kødelig slægtning, enten en mandlig eller en kvindelig, valgt af familien til at overvåge dens genealogiske undersøgelser, og til at skaffe navne til tempelarbejdet. Slægtskabet (relationship) vil blive fastsat ud fra denne familie-repræ-

sentant til manden og hustruen på hvert familegruppeskema. De nuværende familiegruppeskemaer (family group sheets) vil fortsat blive anvendt. Ved trykning af nye vil denne ene forandring blive foretaget.

2. I hvert tempel vil blive oprettet et »temple file« (tempelkartotek). I dette vil blive anbragt optegnelser, der er til rådighed for tempelordinancer til dem, der kommer for at få navne. Hvis ens familie-navne findes i dette kartotek, vil de fleste, om ikke dem alle, når det bliver deres tur, blive begavet på en enkelt dag, idet en familie vil være i stand til hurtigt at udføre alle beseglingsordinancerne.

Vi venter, at den overvejende majoritet af vore medlemmer vil ønske at drage fordel af denne velordnede fremgangsmåde ved tempelarbejdet og vil bede om at få deres navne anbragt i »temple file« (tempelkartotek).

3. Af personlige grunde vil mange personer måske ønske at opbevare visse navne, særligt på nære slægtninge, i et særligt kartotek til deres eget brug. For at de og andre medlemmer af deres familie kan virke som stedfortrædere for deres afdøde slægtninge, vil der blive oprettet et sådant kartotek under navn af »family file« (familiekartotek). Hvis nogen skulle undlade at udføre begavelser for sådanne navne, eller tilbageholde optegnelser i overdreven lang tid i »family file«, vil tempel-autoriteterne bede dem om at overføre disse navne til »temple file«.

Vi venter, at alle disse forandringer vil blive foretaget pa en velordnet måde uden forvirring eller forsinkelse. Medlemmerne bør fortsætte at søge optegnelser om deres slægtninge og udarbejde de data, der er samlet på standardformularerne til familie-gruppeoptegnelserne. Disse skemaer vil, som tidligere, blive sendt til Index-bureauet til kontrol.

Familie-repræsentanten (»family representative«) skal i sine instruktioner til Index-bureauet anføre, om hans optegnelser skal sendes til »temple file« eller til »family file«. og om familien ønsker at have ansvaret for at udføre beseglings-ordinancerne eller ej. Hvis det ønskes, at ordinancerne skal foretages af tempel-stedfortrædere eller af medhjælpere fra genealogiske komitéer i wards eller stakes, skal dette anføres samtidig med, at skemaerne sendes til Indexbureauet.

De vil bemærke de øjensynlige fordele ved denne forenklede metode, som vil stille navne til rådighed ved alle templerne for enkeltpersoner eller for grupper fra wards eller stakes.

Deres hengivne
THE GENEALOGICAL SOCIETY
Joseph Fielding Smith
Præsident.

Genealogisk forenings hovedbestyrelse.

Personlige nyheder fra nær og fjern.

Sydafrika: Broder Hans Rohde og hustru, Tove Sørensen Rohde, tidligere København, nu bosat i Pretoria, Sydafrika, har den 1. februar fået en datter, som den 7. marts blev velsignet af sin fader og fik navnet Anne-Mette Rohde. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U. S. A.: Tidligere missionær i den danske mission, Hollis R. Johnson, er den 3. juni i Salt Lake Tempel blevet viet til søster Grete Leed, tidligere Horsens. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U. S. A.: Tidligere missionær i den danske mission, Arthur James Harris, er den 28. maj i Arizona Tempel blevet viet til søster Kathrine Sørensen, tidligere Vejle. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i København: Lørdag den 26. juni viedes i København søster Valborg Johansen til broder Marinus Jørgensen. Stjernen ønsker brudeparret hjertelig til lykke!

Fødselsdage:

Odense: Den 4. juli fylder broder Jørgen Christensen 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 29. juni fyldte søster Petra K. Nielsen 75 år. Hjertelig til lykke!

København: Den 20. juli fylder søster Anna Helene Løvendahl, Pileallé 3, 75 år. Hjertelig til lykke!

Den 25. juli fylder broder Julius Nicolai Madsen, Stationsvej 32 A, Herlev, 70 år. Hjertelig til lykke!

Esbjerg: Den 21. juli fylder broder Bertel Julius Olsen 70 år. Hjertelig til lykke!

Den 21. juli fylder broder Alfred Jørgen Sørensen 60 år. Hjertelig til lykke.

Den 31. juli fylder broder Emil Herman Westphal 65 år. Hjertelig til lykke!

Fra missionsmarken

Aarhus: Søndag den 2. maj var aftenmødet overladt til Primary. 2. rådgiver i grensforstanderskabet, broder Svend Aage Staking, bød velkommen, hvorefter tiden blev overgivet til præsidenten for Primary, søster Norma Overgård. Det var dejligt at høre og se børnene

med glæde og frimodighed stå frem og tale og synge over emnet: Bøn. Vi hørte også en tale om bønnens magt ved 1. rådgiver i Primary, søster Annalise Staking. Hun beviste, hvilken stor kraft, Gud har givet os i bønnens magt. Derefter talte søster Ruth Madsen om, hvordan en mor lærer sit barn at bede. Hun sagde, at det var ikke let for hende at tale om noget, som hun ikke havde erfaring i, hvorfor hun gav et eksempel fra sin egen barndom. Søster Norma Overgård også sagde et par ord til os, hvorefter vi hørte en lille tale fra grensforstanderen. Han bad indtrængende søskende og venner om at sende deres børn til Primary; dér lærer de kun det, som forældrene selv ønsker, de skal lære. Derefter blev missionær, søster Lucille Hallam, 2. rådgiver i Primary, bedt om at sige et par ord. Der sluttedes med sang og bøn. Tilstede 74.

R. M.

Aarhus: I Store Bededagsferien deltog spejderne fra Aarhus gren i Aarhus divisionens forårsturnering. Det var første gang, vi deltog i en turnering, og vi havde den glæde, at vi fik en fin placering; der deltog ialt 66 patruljer. I turneringsløbet, som strakte sig over fem timer, var patruljen så heldig, at den blev postvinder og fik en

17. Aarhus trop »Mågen«.

strimmel til standeren til minde om dysten. I de samlede resultater kom vi i den bedste ende af den sidste trediedel, og det er godt klaret af så ny en trop. På billedet ser man de raske drenge i færd med primitiv madlavning.

»G«.

Kolding: Kolding grens *Kvindelige hjælpeforening* blev organiseret onsdag den 12. maj. Mødet blev holdt hos søster Yrsa Jensen, Parkvej, og var under ledelse af distriktspræsidenten, ældste Charles Madsen. Vi indledte med sangen »Du kan lette hvert et fjed« og bøn ved distriktspræsidenten. Efter sangen »I dag skinner solen« sagde præsident Charles Madsen nogle ord angående Kvindelig hjælpeforening, og missionær, søster Phyllis Petersen, oplæste formålet med Kvindelig hjælpeforening. Distriktspræsidenten indsatte derefter bestyrelsen, som kom til at bestå af: Søster Yrsa Jensen, præsidentinde; missionær, søster June Pehrson, 1. rådgiver; fru Edith Henriksen, 2. rådgiver, og søster Ruth Petersen, sekretær. Alle medlemmerne af bestyrelsen sagde derefter nogle få ord til os. Mødet sluttede med sangen »Hav tak for Profeten, du sendte« og bøn ved søster Grethe Henriksen. Det blev en uforglemmelig aften for os, hvor vi mærkede Guds Ånd hos os. Tilstede 8.

Odense: Mia Maid klassen i Odense gren afholdt onsdag den 12. maj rosenaftten. Aftenen blev virkelig, hvad formålet var med den. Forprogrammet bestod af sang og musik, udført af pigerne, og aftenens højdepunkt var at binde rosenbuketten, hvad der blev gjort af fire af pigerne, hvorefter den blev samlet og overrakt til grensforstanderen. Alt dette blev udført under fire inspirerede taler. Bagefter blev der serveret forfriskninger, og forskellige af de tilstede-

Mia Maid piger i Odense.

værende fik ordet. Altsammen bidrog til, at aftenen blev virkelig vellykket. Tilstede ialt 17.

R. O.

København: Tirsdag den 8. juni oprandt med strålende sol, og Primary i København gren havde bestemt sig til at tage på skovtur. Børnene mødte i strålende humør kl. 10 i Kirken, og så gik turen med sporvogn og bus ud til søster Stillings sommerhus i Vallensbæk. Søster Stilling bød os velkommen og bad søster Ringheim om at velsigne maden og dagen for os. Så lod vi den medbragte mad samt en sodavand vederfares retfærdighed. Da det var vor elskede broder, Ole C. Petersens 80-års fødselsdag, udbragte vi et leve for ham. Han måtte jo desværre tilbringe dagen på hospitalet. Børnene var blevet godt sultne af turen ud, så de var så stille, medens de spiste, at man slet ikke kunne mærke, at der var 28 børn tilstede. Da sulten var stillet, boltrede børnene sig på græsplænen foran og bag ved huset. Der ligger en granplantage i nærheden, og der gik vi hen og legede skjul og andre lege. Det morsomste syntes børnene var, da søster Stilling skulle fange alle børnene. Men sådan en omgang giver varme, så da vi kom tilbage, fik de et koldt bad af vandkanden, men det kølede jo kun udvendigt, så de måtte have en sodavandsis til at køle af indvendig med. Så havde vi igen lege af forskellig slags, bl. a. kartoffelvæddeløb. Så blev der serveret chokolade med lagkage og småkager, og kl. 16 begyndte vi hjemturen efter en herlig dag, men forinden råbte vi hurra og sagde tak for broder og søster Stillings gæstfrihed og en uforglemmelig dag. Tilstede 28 børn og 6 voksne.

M. Ø.

København: I anledning af indvielsen af København grens nye orgel havde missionspræsident Junius M. Sorensen og søster Mary G. Sorensen indbudt til en storstilet festaften lørdag den 12. juni. Det blev en dejlig aften; over 200 gæster, deriblandt mange venner af Kirken, havde efterkommet indbydelsen, og da det indledende program tog sin begyndelse, var den store sal på det nærmeste fyldt. Efter at præsident Sorensen havde budt velkommen, hørte vi et par orgelsoli ved grenens mangeårige organist, broder Niels Hendriksen, og organist i søndagsskolen, søster Oda Nielsen, og vi glædede os over det nye orgels smukke tone. Imellem orgelsoliene sang grenens kor nogle sange under ledelse af missionær, ældste A. Leron Johnsen, og vi hørte en smuk duet ved præsidentinde, søster Mary G. Sorensen, og missionær, søster Betty Jean Sorensen. Efter dette program begav vi os alle ned i den lille sal, hvor underholdningen fortsattes i en lidt lettere genre. En missionærkvartet, bestående af ældsterne A. Leron Johnsen, Gilbert T. Olsen, Blaine P. Jensen og David N. Morrell, sang fire kendte amerikanske folkesange, og ind imellem så vi en film fra Hawaii og en morsom tegnefilm, og det sidste nummer på programmet var ældste A. Leron Johnsen, der sang »Old Man River« med en så sanglig og dramatisk følelse, at bifaldet brusede ned over ham, da sangen var slut, og han måtte synge da capo.

Missionær, søster Inger Fischer, var aftenens akkompagnatør. Efter den glimrende underholdning blev der budt på forfriskninger: is, kager og sodavand, serveret af missionærerne, og til slut takkede præsident Sorensen de tilstedeværende, fordi de var kommet, og grensforstanderen, broder Aage Stilling, takkede på forsamlingens vegne missionspræsidentparret for den dejlige aften.

Alle vi, der var tilstede, vil også gerne herigennem rette en hjertelig tak til præsident og søster Sorensen for den uforglemmelige aften.

M. K.

Kvindelig hjælpeforenings sangkor havde en udflugt til Malmø søndag den 13. juni; vi var 13 fra sangkoret, og vi fik en dejlig dag ud af det trods regnvejr. Kl. 9 sejlede vi fra frihavnen med godt humør og blev modtaget i Malmø af tre svenske brødre. Lidt efter kom broder Carl Johansson i sin bil og kørte de dårligst gående søstre til kirken; vi andre tog sporvognen, og da vi kom til kirken, spiste vi vor medbragte mad, og dertil fik vi serveret saftevand og bagefter kakao. Broder Johansson bød os velkommen, og da vi havde spist, var tiden fri til at gå tur eller hvile. Vi var nogle, der trodsede regnen og tog ind til byen og så os om, bl. a. så vi et meget smukt optog af landboungdom i nationaldragter. Kl. 17 spiste vi resten af vor mad, dertil fik vi igen saftevand, og bagefter fik vi æblekage og crèmesovs, vi var meget taknemmelige for det store arbejde, de svenske søskende havde gjort for os. Missionspræsident og søster Sorensen kom også derover, og ved bordet blev der holdt tale af grensforstanderen fra Malmø og grensforstanderen fra København, broder Aage Stilling, og korets leder, søster Valborg Johansen, takkede for det store arbejde, der var gjort for os. Vi havde et dejligt møde om aftenen med tale af broder Stilling, missionspræsident Junius M. Sorensen, missionær, søster Betty Jean Sorensen, fra København, og en svensk broder. Imellem talerne sang koret nogle sange, og søster Selma Harboe sang solo Schuberts »Ständchen«. Alt ialt kan vi sige, at vi havde en dejlig dag, og har vi opnået at glæde og vække nogle til eftertanke om det sande evangelium, er vi meget taknemmelige. Kl. 22.10 sejlede vi trætte, men en stor, minderig dag rigere, hjem til vort lille Danmark. Vi var ialt 22 fra Danmark derovre.

A. H.

Bemærk! Manuskripter til næste nummer af »Stjernen« skal indsendes *inden den 5. ds.*

DÅB

AALBORG:
2. maj:
Per Christen Bredgård Jensen, døbt af ældste Kay L. Flinders, håndspålæggelse af Chr. Holm Bendtsen.

SKIVE:
2. maj:
Orla Vind Pedersen, døbt af ældste William J. Murri, håndspålæggelse af ældste Franklin O. Nielsen.

HORSENS:
27. maj:
Lissy Grethe Pedersen, døbt af Kristian Pedersen, håndspålæggelse af ældste Figat H. Breum.
Petra Andrea Kirstine Rønne Andersen, døbt af ældste Werner S. Rønne, håndspålæggelse af ældste Figat H. Breum.

ODENSE:
15. maj:
Peter Christensen, døbt af Jørgen Marius Christensen, håndspålæggelse af ældste Victor W. Jørgensen.

Vi ønsker de nye søskende hjertelig til lykke og velkommen i Kirken!

Ordinationer:

Esbjerg: 25. april: Frank Evan Sørensen ordineret til diakon af Johannes A. Sørensen.

16 maj: Hans Otto Ilskov Nielsen ordineret til diakon af ældste Ernest Anton Jensen.

Randers: 16. maj: Jens Christian Pedersen ordineret til lærer af ældste Rasmus Jensen.

Alfred Peter Hjort Sørensen ordineret til diakon af ældste Frederik L. Gregersen.

Aarhus: 24. maj: Rudolf Johannes Cardil Kjær ordineret til præst af ældste S. LaVar Christensen.

Odense: 16. maj: Victor Johannes August Volmer Fischer ordineret til diakon af ældste Elmo Rasmussen.

København: 25. april: Flemming Hall ordineret til præst af Aage Th. Stilling.

16. maj: Victor Hansen ordineret til diakon af ældste Werner S. Rønne.

Dødsfald:

København: Den 26. maj døde København grens ældste medlem, søster Ane Cathrine Bodil Kirstine Christensen, 89 år gammel, og blev begravet fra Kirken, Priorvej, den 29. maj. Æret være søster Christensens minde!

Søster Christensens efterladte familie bedes os herigennem bringe en hjertelig tak for venlig deltagelse ved søster Christensens sygdom, død og begravelse.

Emigrationer:

Den 14. april er Helge Andersson, Ellen Andersson og deres søn emigreret til Salt Lake City, Utah.

Den 14. april er Merete Birgit Jensen emigreret til Salt Lake City, Utah.

Aalborg: Den 28. april er Ella Marie Petersen Bjerregaard emigreret til Salt Lake City, Utah.

Den 28. april er Amanda Agnes Christine Andersen Gerlach emigreret til Salt Lake City, Utah.

Aarhus: Den 1. juni er Ruth Madsen emigreret til Hollywood, California.

Den 1. juni er Marie Jensine Menke emigreret til Provo, Utah.

Missionærforflyttelser:

15. maj: Bent Arthur Jensen fra Aalborg til Randers.

27. maj: William James Murri fra Skive til Aarhus.
David Alonzo Hansen fra Aarhus til Skive.
Dale Alden Hammond fra Helsingør til København.
Rodney Knute Fabricius fra Helsingør til Aalborg.
James Paul Tegan fra Aarhus til København.
Victor W. Jorgensen fra København til Horsens.
Ronald Ray Jensen fra Slagelse til København.
Grant Miller Radmall fra Slagelse til København.
Roy Talmage Rasmussen fra København til Aarhus.
George Eldon Jensen fra Aarhus til Horsens.
Gary Lorenzo Jensen fra Aalborg til Løgstør.
Werner S. Ronne fra Kobenhavn til Aalborg.

29. maj: Ronald Odell Harris fra Aalborg til Logstor.

3. juni: Figat Hertzsprung Breum fra Horsens til Odense.
Anny O. K. Breum fra Horsens til Odense.

5. juni: Dale Alden Hammond fra København til Vejle.

Missionærankomst:

Den 14. maj er broder Rasmus A. L. Jensen, Randers, blevet kaldet som missionær og er beskikket til at arbejde i Randers. Vi ønsker ældste Jensen til lykke med det ansvarsfulde kald!